

[N. Chr. Christensen.]

fremmest skal vore Hjem pudses op. Det er ikke morsomt at gaa paa dyre Papirstæpper eller at sidde i Sækkelærredsstole, selv om de har faaet en skrigende gul Farve til at live op i Fattigdommen med.

Jeg henstiller i Ærbødighed, at man skænker denne Sag en Tanke, og at man med Hensyn til den økonomiske Skandinavisme snarest muligt skrider til Handling.

Oda Christensen: Det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft omtalte forleden fra denne Talerstol de Love, der i Sommer var givet til Støtte for den forebyggende Børneforsorg. Mangelen paa forebyggende Institutioner er, som det ærede Medlem sagde, stadig stor, men det er efter min Mening kun et Tidsspørgsmaal, hvornaar det kan være i Orden. Det er, som det ærede Medlem sagde, kun et Spørgsmaal om egnede Lokaler og kvalificeret Hjælp.

Det er dog ikke alene de forebyggende Institutioner, der er Mangel paa, det er ogsaa Optagelseshjem og Børnehjem, Skolehjem og Ungdomshjem. Nu maa man vel nok betragte de sidste Aar som meget vanskelige specielt paa Børneforsorgens Omraade. Krigen og Besættelsen har rystet mange Hjem, og Kriminaliteten er steget stærkt for Drengenes Vedkommende. For Pigeres Vedkommende er det særlig seksuelle Udskejelser, der har været medvirkende til den store Pladsmangel, vi stadig kæmper med paa alle vore Institutioner. Forhaabentlig vil ogsaa dette inden alt for længe trække sig i Lave igen, idet vi forhaabentlig snart vender tilbage til normale Tider, og jeg haaber derfor, at man kan klare sig med de Pladser, man har til Raadighed.

Der er dog to Kategorier af Børn, som jeg synes man har behandlet stedmoderligt, Psykopatbørnene og Sinkerne. Vi, der til daglig har at gøre med Børneforsorgsarbejdet, er klar over disse Børns vanskelige Stilling i vort Samfund.

Psykopaterne indlægger man paa de psykiatriske Afdelinger, specielt paa Rigshospitalets børnepsykiatriske Afdeling, og der finder man ud af deres sjælelige Særpræg, og hvilken Behandling de skal have; men bagefter, naar de skal udskrives, har man ikke et Sted, hvor man kan sende dem. Disse Børn, der ofte er smaa, fra 2 til 6 Aar, der river og bider og faar Raserianfald og ofte er seksuelt betonedede, maa anbringes paa almindelige Hjem, hvor de er et Problem saavel for de andre Børn som

for Personalet. De Synspunkter, jeg her gør gældende, har jeg gjort gældende over for Københavns Kommune, men da dette Problems Løsning i høj Grad er en Statsopgave, vil jeg bede den højtærede Arbejds- og Socialminister have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa det. Det, vi mangler, er et lille Hjem eller et tilstrækkeligt Antal smaa Hjem med et særligt uddannet Personale, der har Evne og Lyst til at tage sig af disse vanskelige Børn, der, som man ved, hverken er aandssvage eller Sinkere, men tværtimod mange Gange har en Intelligenskvotient, der ligger over det normale. For Københavns Kommunes Vedkommende har man tidligere gjort et Forsøg i denne Retning — jeg tænker her paa Frøken Gregersens Hjem ude paa Frederiksberg. Dette Forsøg mislykkedes imidlertid, vel nærmest paa Grund af Hjemmets Beliggenhed midt i en Storby, og jeg vil derfor bede den højtærede Arbejds- og Socialminister om ikke at lade sig skræmme af dette enkelte Tilfælde, men prøve paa at finde et Hjem eller flere Hjem i fredelige Omgivelser.

Ogsaa Sinkernes Problem er stort. Vi ved, at disse Børn og unge, der ikke er aandssvage og heller ikke har en normal Intelligenskvotient, men som ligger midt imellem, har utrolig vanskelige Forhold. Det Antal Pladser, der er til Raadighed for disse Børn paa Fredshjem og lignende Institutioner, er meget begrænset. Der findes officielt kun ca. 100 Pladser for Drengene og ca. 325 Pladser for Piger, saa man kan tænke sig, at der er en meget stor Ekspektanceliste.

I København og i mange af vore store Provinsbyer har man Hjælpeklasser, hvor disse svagt begavede Børn faar den Undervisning, der passer til deres aandelige Niveau. Men naar de er færdige med Skolen, hvad saa? Drengene gaar som Regel fra Plads til Plads og kan ikke underordne sig de almindelige Forhold, og de kommer let ind i kriminelle Affærer og havner paa Ungdomshjem, og Pigerne, som ogsaa er ulykkeligt stillet, gaar som Regel ogsaa fra Plads til Plads, og mange af dem havner i Prostitutionen, idet det er en kendt Sag, at netop de prostitueredes Rækker rekrutteres fra de svagtbegavede Pigers Rækker. Derfor er det nødvendigt, at man sørger for at oprette Hjem og Institutioner, hvor disse Børn og unge kan opdrages og oplæres til en Gerning, der svarer til deres Evner. Det maa være Formaalet, og det er en Sag, der i høj Grad trænger sig paa.

Derfor vil jeg til Slut bede den højtærede Arbejds- og Socialminister om særlig